

РЕШЕНИЕ

№ 7552

гр. София, 03.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 13.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **5626** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. В. АД срещу Решение № РО - 261 от 30.04.2013г. на директора на Териториално управление на Национален осигурителен институт – [населено място], с което се потвърждава разпореждане № 710 от 18.03.2013г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО” за събиране на сумата по ревизионен акт за начет в размер на 1760,46лв. главница и 95,64лв. лихва за забава, във връзка с изменение на основанието за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ) и определяне на нов размер и период на обезщетението на Б. М. М., поради промяна на основанието за уволнение от страна на работодателя.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно като постановено при неправилно приложение на закона. Според жалбоподателя работодателят не е и не би могъл да бъде длъжен да предвиди дали осигуреното лице ще се възползва от правото си на парично обезщетение за безработица след издаването на заповедта за уволнение, която впоследствие е отменена в предвидения от закона срок. Поддържа възражението, че фактът, че е бил изплатен по-висок размер на парично обезщетение за безработица касае единствено и само отношенията между НОИ и осигуреното лице, тъй като последното е субектът, който е получил нещо недължимо на отпаднало основание. Изразено е искане за постановяване на съдебно решение, с което да се отмени обжалваното решение № РО - 261 от 30.04.2013г. на директора на ТП на НОИ С..

Ответникът - директор на Териториално поделение на НОИ С. оспорва жалбата.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание чл. 110, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване и заповед № 519/06.02.2013 г. на ръководителя на ТП на НОИ [населено място], е възложено извършването на частична финансова ревизия по разходите на ДОО на Софийска вода АД [населено място] ЕИК[ЕИК] за период 01.08.2010г. - 31.12.2012г. Констатирано е, че на 26.09.2012г. Б. М. М. е подал заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/. От лицето е представена заповед ПТД № 225/27.08.2012г. за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/, издадена от Софийска вода АД считано от 28.08.2012г. Издадено е разпореждане за отпускане на ПОБ на основание чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, считано от 28.08.2012г. до 27.04.2013 г. в размер на 54.78 лв. дневно. На 14.11.2012г. Б. М. М. е подал декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ, към която е приложена заповед ПТД № 225-1/27.10.2012г. за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 325, ал.1, т.1 от КТ. Осигурителят Софийска вода АД е издал заповед ПТД № 225/27.08.2012г. за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал.2 от КТ на Б. М. М., след което със заповед № ДР-232/27.10.2012г. е отменил първата заповед и е прекратил трудовото правоотношение на Б. М. на основание чл. 325, ал. 1, т.1 от КТ. Последното е наложило промяна на основанието за отпускане на ПОБ и определяне на нов размер и период на обезщетението. Издадено е разпореждане, с което е определен нов размер на ПОБ: 7.20 лв. дневно, считано от 28.08.2012г. и нов период на ПОБ: от 28.08.2012г. до 27.12.2012г.

Направен е извод, че по вина на осигурителя, на 12.10.2012г. на Б. М. неправомерно е изплатено ПОБ за период 28.08. 2010г.- 30.09.2012г. /за 23 работни дни/ и на 14.11.2012г. - за период 01.10. 2010г.- 18.10.2012 г. /за 14 работни дни/ в размер на 1760.46 лв. На основание чл. 110, ал.1, т.1 от КСО е съставен ревизионен акт за начет на Софийска вода АД за неправилно изплатената сума за периода 28.08.2012г. - 18.10.2012г. /за 37 работни дни/ на Б. М. М., общо в размер на 1856.10 лв. в това число главница - 1760.46 лв. и лихва - 95.64 лв.

За събиране на сумите по ревизионния акт за начет е издадено разпореждане № 710 от 18.03.2013г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО” за събиране на сумата по ревизионен акт за начет в размер на 1760,46лв. главница и 95,64лв. лихва за забава. Разпореждането за начет е обжалвано от Софийска вода АД пред директора на ТП на НОИ [населено място] с жалба вх. № 70-1625-3/02.04.2013г. на ТП на НОИ. Решаващият административен орган се е произнесъл по жалбата с решение № РО-261 от 30.04.2013г., с което жалбата е оставена без уважение, а разпореждане № 710 от 18.03.2013г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО” потвърдено. Административният орган е приел, че въведената с разпоредбата на чл.344, ал.2 от КТ правна възможност работодателят да отмени/измени своя заповед е свързано не само с правото, но и със задължението на работодателя преди отменяне/изменяне да прецени породени ли са последици от първата заповед, какви са тези последици и за кого са настъпили. Прието е, че отговорността на работодателя за причинените вреди, произтичащи от неправилно извършени плащания от фонд „Безработица” е безспорно доказана, предвид обстоятелството, че същият е издал заповедта за прекратяване на

трудоовото правоотношение, считано от 28.08.2012г. и сочеща като правно основание чл.328, ал.2 от КТ, която заповед осигуреното лице е представило като основание за претендираното от него обезщетение.

Решение № РО-261/30.04.2013г. е връчено на осигурителя на 09.05.2013г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез ТП на НОИ С. с вх. № 70-1625-4 от 23.05.2013г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № РО-261 от 30.04.2013г. на директора на ТП на НОИ [населено място] е връчено на Софийска вода АД на 09.05.2013г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез ТП на НОИ С. с вх. № 70-1625-4 от 23.05.2013г. Следователно, жалбата се явява подадена в 14-дневния срок за оспорване, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Видно от писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка, с молба, на която е поставена дата 27.08.2012г., адресирана до изпълнителния директор на Софийска вода АД, Б. М. М. е поискал трудовият му договор да бъде прекратен, на основание чл. 325, ал.1, т.2 от Кодекса на труда. Върху молбата не е поставен входящ номер, нито са налице други данни, от които може да се направи извод за момента, към който работодателят е бил уведомен за молбата. Със заповед № ПТД № 225-1 от 27.08.2012г. трудовото правоотношение на Б. М. със Софийска вода АД е прекратено, на основание чл. 328, ал.2 от Кодекса на труда. Тази заповед е отменена впоследствие със заповед № ДР-232/29.10.2012г. на изпълнителния директор на Софийска вода АД, на основание чл. 344, ал.2 от КТ. Издадена е заповед № ПТД № 225-1/27.10.2012г. на изпълнителния директор на Софийска вода АД, с която трудовото правоотношение на Б. М. е прекратено на основание чл. 325, ал.1, т. 1 от Кодекса на труда, считано от 27.08.2012г.

Разпоредбата на чл. 54б, ал.3 от КСО регламентира специфични условия относно размера на получаваното обезщетение за безработица от лицата, чието трудово правоотношение е прекратено на основание чл. 325, ал.1, т. 1 от КТ- тези лица имат право на обезщетение в размер на минималния размер на паричното обезщетение за безработица за срок 4 месеца. Лицата, на които трудовото правоотношение е прекратено при условията на чл. 328, ал.2 от КТ получават парично обезщетение за безработица при условията на чл. 54б, ал.1 от КСО, в размер 60 на сто от среднодневното възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" за последните 24 календарни месеца, предхождащи месеца на прекратяване на осигуряването, и не може да бъде по-малко от минималния дневен размер на обезщетението за безработица. Съгласно чл. 54б, ал.5 от КСО месечният размер на паричното обезщетение за безработица се определя, като полученият по реда на ал. 1 дневен размер се умножи по броя на работните дни в месеца, за който се отнася. Разпоредбата на чл. 54в от КСО урежда сроковете за изплащане на обезщетението, в зависимост от осигурителния стаж на лицето. Следователно, налице е разлика в законовата регламентация относно получаване на обезщетение за безработица, в зависимост от основанията за прекратяване на трудовото правоотношение. В разглеждания случай на Б. М. е било определено по-високо по размер обезщетение при наличието на данни за прекратено трудово правоотношение на основание чл. 328,

ал.2 от КТ. В резултат от извършената корекция на основанието за прекратяване на трудовото правоотношение осигуреното лице има право на обезщетение в по-малък размер и за по-малък период от време. Следователно, като последица от направената от работодателя отмяна на първоначалната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение и издаването на нова заповед, с ново основание са възникнали предпоставки за получаване на обезщетение за безработица в по-голям размер от дължимия по закон. Тази последица, обаче не може да бъде вменена в отговорност на работодателя. Не са представени доказателства за датата, на която последният е бил уведомен за желанието на работника трудовото му правоотношение да бъде прекратено на основание чл. 325, ал.1, т. 1 от КТ. Независимо, че в заповед № ДР-232/29.10.2012г. на изпълнителния директор на Софийска вода АД е посочено, че същата се издава във връзка с молбата на Б. М. от 27.08.2012г., то не е налице поставен входящ номер, нито данни от друг регистър, които позволява да се направи извод относно датата, на която тази молба реално е постъпила при работодателя. Следователно, не може да се приеме за установено, че Софийска вода АД е било уведомено за съществуването на основание за прекратяване на трудовия договор по реда на чл. 325, ал.1, т. 1 от КТ преди издаването на заповед № ПТД № 225-1 от 27.08.2012г. на изпълнителния директор на дружеството. Издадените впоследствие заповед № ДР-232/29.10.2012г. и заповед № ПТД № 225-1/27.10.2012г. на изпълнителния директор на Софийска вода АД, са в изпълнение на правомощието на работодателя по чл. 344, ал.2 от КТ. Същите не са издадени неправомерно, нито при липса на основания, доколкото текстът на посочената норма изрично регламентира възможност за работодателя по свой почин да отмени заповедта за уволнение до предявяването на иск от работника или служителя пред съда. В случая не са налице данни за съдебно оспорване на първоначално издадената заповед, поради което същата е подлежала на отмяна от издалия я работодател. Не са представени и доказателства работодателят да е бил информиран за полученото от Б. М. парично обезщетение.

Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 7 от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на паричните обезщетения, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Данните по чл. 5, ал.4, т. 1 от КТ включват данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите”, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Не се изискват данни от страна на работодателя за извършване на промяна в основанието за прекратяване на трудовото правоотношение. Тези данни се декларират от лицето, подаващо документи за обезщетение.

Настоящата инстанция не споделя изложените от административния орган доводи, че работодателят е бил длъжен и е могъл да се информира за полученото обезщетение за безработица, тъй като е задължен да вписва в трудовата книжка основанието за прекратяване на трудовото правоотношение и поправянето на това основание. Видно от разпоредбата на чл. 6, ал.2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж при

прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителят е длъжен да представи трудовата книжка на работодателя, който да отрази необходимите данни и да я върне незабавно срещу подпис на работника или служителя. Следователно, след първоначалното прекратяване на трудовото правоотношение, книжката се е намирала в Б. М. М.. Разпоредбата на чл. 5, ал.1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж задължава работодателя, в случаите когато уволнението на работника или служителя бъде признато за незаконно или бъде поправено основанието за прекратяване на трудовото правоотношение, да извърши вписването на тези обстоятелства в трудовата книжка. Това вписване, обаче се извършва при наличие на съответното основание, в случая след отмяната на първоначалната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение и издаването на заповед № ПТД № 225-1/27.10.2012г. на изпълнителния директор на Софийска вода АД, с която трудовото правоотношение на Б. М. е прекратено на основание чл. 325, ал.1, т. 1 от Кодекса на труда, считано от 27.08.2012г. От последното следва, че към момента на издаване на заповедта за отмяна на тази, с която трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал.2 от КТ и за прекратяване на същото на основание чл. 325, ал.1, т.1 от КТ трудовата книжка не се намирала у работодателя и същият не е имал задължение, нито е могъл да следи за вписвания във връзка с регистриране на лицето като безработен.

В резултат от изложеното настоящата инстанция приема, че в качеството си на работодател Софийска вода АД не е причинило щета на държавното обществено осигуряване, произтичаща от неправилно извършени осигурителни разходи, от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход, каквито са изискванията на разпоредбата на чл. 110, ал.1 от КСО за ангажиране отговорността на юридическото лице.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, I отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РО - 261 от 30.04.2013г. на директора на Териториално управление на Национален осигурителен институт – [населено място], с което се потвърждава разпореждане № 710 от 18.03.2013г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО”.

ОТМЕНЯ разпореждане № 710 от 18.03.2013г. на ръководител на „Контрол на разходите на ДОО” при Териториално управление на Национален осигурителен институт – [населено място].

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Административен съдия:

